

Στην Αγγλία:

Κατάσχονται τα ανασφάλιστα οχήματα!

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης

Στις 28 Μαΐου 2019 διοργανώθηκε στην Αθήνα Διεθνές Ασφαλιστικό Συνέδριο με θέμα την «Διεθνή Ασφάλιση και την προστασία θυμάτων Τροχαίων Ατυχημάτων».

Συμμετείχε και το παρακολούθησε εκπρόσωπος του Μακεδονικού Ομίλου **INTEPΣΑΛΟΝΙΚΑ**, (που όλον τον μήνα Μάιο και μέχρι τις 8 Ιουνίου 2019, διοργάνωσε οκτώ περιφερειακά Συνέδρια σε όλη την Ελλάδα με συμμετοχή χιλίων και πλέον Συνεργατών) από την Θεσσαλονίκη στην Αθήνα, με πρόσθετο κόστος για άσκηση ίσου δικαιώματος, επειδή και ως υποχρεωτικά μέλος τού –προσέξτε εδώ- «Εθνικού –και όχι Αθηναϊκού- Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης», που οργανώνει συνέδρια στην Αθήνα, πληρώνει υποχρεωτικά και αναλογία των εξόδων οργάνωσης και μάλιστα τα περισσότερα από τα άλλα μέλη, επειδή ασφαλίζει Πανελλαδικά και τα περισσότερα οχήματα.

«Ζητάς Μεγάλες Σκέψεις», θα σκεφθείτε και θα συμφωνήσω απόλυτα, ότι δεν υπάρχουν.

Με Ελληνο-Μακεδονικές σκέψεις όμως, υπάρχουν και μάλιστα πολλές και ιδιαίτερες χρήσιμες, πρώτη των οποίων είναι η Μεγάλη Είδηση που βγήκε από το συγκεκριμένο Συνέδριο και η οποία, θα έπρεπε το απόγευμα της ίδιας ημέρας να προβληθεί Πανελληνίως ως πρώτη είδηση, που ενδιαφέρει άμεσα τον κάθε Έλληνα και ασφαλιζόμενο πολίτη. Δείτε την από την Θεσσαλονίκη και από τούτην την Μακεδονική Ασφαλιστική Έκδοση:

Όχι μόνον κυκλοφορούν ανασφάλιστα οχήματα ιδιωτών και στην Αγγλία, αλλά κατάσχονται επί τόπου και οδηγούνται σε μάνδρες φύλαξης με 20€ την ημέρα φύλακτρα!

Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν για ασφαλιστικές εταιρίες και επαγγελματίες Ασφαλιστές που ζημιώνονται άμεσα από τα ανασφάλιστα και τα οποία θα πληρώνουν «ασφάλιστρα» 7300€ κατά όχημα ετησίως μέχρι **ασφαλίσεώς τους ή τελικής εκποινήσεώς τους**, υπέρ του Επικουρικού Κεφαλαίου, που δια νόμου υποχρεούται να πληρώνει ζημίες ανασφάλιστων οχημάτων και τις οποίες τελικά πληρώνουν, δια των Ασφαλιστών τους, **οι ασφαλιζόμενοι, «τιμωρούμενοι» όμως, επειδή συμμορφώνονται με τις διατάξεις του νόμου!**

Τώρα πραγματικά ζητώ Μεγάλα και Εφικτά πράγματα από υποδουμένους τους μη σκεπτόμενους, για τους δικούς τους λόγους.

«Άτα-άτα» και ιδού η...στράτα!

Στην Ελλάδα:

Μεγάλο Βήμα για να μην αλληλοσκοτώνομαστε!

«Το σωστό να λέγεται», λέγει η λαϊκή σοφία.

Σχετικό με το προηγούμενο θέμα είναι η ψήφιση και **εφαρμογή του νόμου** (επιτέλους) για την επανεξέταση οδηγών οχημάτων, «μίας κάποιας» ηλικίας και αδιαφόρως ποιας, άνω των 74 ετών. Και Μπράβο σε όσους είχαν την Ιδέα και Σκέψη αυτή εκεί στην, σε άλλα εξίσου σοβαρά, «άγνονη» μεριά.

Έχω προσωπική αντίληψη και θα την αναφέρω όπως την είδα και την έζησα, μόλις προ ημερών και εδώ στην Θεσσαλονίκη:

Πριν λήξει η άδεια οδήγησης, υπέβαλα τα σχετικά έγγραφα για την ανανέωσή της.

Έλαβα έγγραφη βεβαίωση «καταχώρησης αιτήματος Ανανέωσης Άδειας Οδήγησης» με ημερομηνία 5/3/2019 από την Υπηρεσία Μεταφορών και Επικοινωνιών, όπου αναφέρεται ότι «το παρόν δεν επέχει θέση Άδειας» και από κάτω: «**Όραμά μας: Η Υπηρεσία μας στην υπηρεσία του πολίτη**»!! Προσοχή: Όχι..οπλίτη!!

Από το «κουφό» αυτό κατάλαβα ότι εμείς οι πολίτες είμαστε «όραμα» για την Κρατική Υπηρεσία, αφού

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

έληξε στο μεταξύ η άδεια οδήγησης και δεν είχα την αιτηθείσα ανανέωση.

Και επειδή λόγω δουλειάς και εμπειρίας μου γνωρίζω ποια είναι η **πράξη** στην περίπτωση αυτή, δηλαδή ότι με ευθύνη τού ανύπαρκτου Κράτους στερούμαι άδειας οδήγησης και άρα κατά νόμο και τους όρους του ασφαλιστηρίου δεν έχω δικαίωμα οδήγησης, ούτε και εντός Ελλάδος, απέφευγα επί **τρίμηνο** να οδηγώ εντός ή εκτός πόλεως.

Τα περί του αντιθέτου λεγόμενα, «ότι μπορώ να οδηγώ εντός Ελλάδος μέχρι να επανεξετασθώ Υπηρεσιακώς» εμένα δεν με έπεισαν, ακριβώς επειδή ούτε την Ασφαλιστική Εταιρία μπορούν να πείσουν και ούτε τα Ελληνικά ή ξένα Δικαστήρια, αφού **δεν είναι σε ισχύ η άδεια οδήγησης**, αδιαφόρως υπαιτίου, που ο δύστυχος Έλληνας πολίτης αποκλείεται να τον «βρει».

Σύμφωνα με την αλάνθαστη σοφία, «*όποιος φυλάγει τα -όποια- ρούχα του, έχει τα μισά*», συμβουλεύω **να φυλάγετε τα, όποια, ρούχα σας!**

Και βέβαια σκέπτομαι –και να σκέφτεσθε- εκείνους τους οικογενειάρχες και επαγγελματίες που αποζούν από την άδεια οδήγησης και η οποία, όπως και το όχημά τους, είναι **εργαλείο δουλειάς** και όχι απλής μετακίνησης. Ίσως έτσι και με συνολική σκέψη σκεφθούν και οι αρμόδιοι.

Παρήλθε τρίμηνο, παρήλθαν και οι εκλογές (κάπως διδακτικές και μακάρι να υπήρχαν σχολεία **εθνικής** εκπαίδευσης ψηφοφόρων), οπότε ειδοποιήθηκα ότι την τάδε ημέρα και ώρα, τρέχοντος μηνός Ιουνίου 2019, θα εξετασθώ από με κλήρο ορισμένο Δημόσιο Όργανο δια του ιδιωτικού αυτοκινήτου μου και χωρίς την παρουσία και ανάμιξη Εκπαιδευτού Σχολής Οδηγών.

Η Ιδέα και το Σύστημα αυτό μου άρεσε και εξ αυτού άρχισα να αναθεωρώ τις σκέψεις περί ανύπαρκτου Κράτους και «οραμάτων» των αρμοδίων Υπηρεσιών, που ναι μεν ήταν πολύ καλά για την ασφαλιστική δουλειά μου, αλλά πολύ κακά για τον κεκτημένο προσωπικό και οδηγητικό εγωισμό μου πολλών δεκαετιών, που όλοι τον έχουν λίγο ή πολύ.

Όταν άκουσα ότι η πλειοψηφία των μεγάλης ηλικίας παλαιών οδηγών κόβονται στις εξετάσεις, θυμήθηκα τις πολύ απαιτητικές εξετάσεις των Διαμεσολαβούντων στις Ασφαλίσεις προσώπων, που αδιαφόρως γνώσεων και εμπειρίας, αν δεν στρωθείς και δεν διαβάσεις την μεγάλη εξεταστέα ύλη, αποκλείεται να επιτύχεις, οπότε δεν έχεις άδεια για την άσκηση τού επαγγέλματός σου.

Τότε ο εγωισμός μου άλλαξε μορφή και από το σύνθημα «*εγώ είμαι παλαιός οδηγός και τα ξέρω όλα*», έγινε εγωισμός του «να μη κοπώ στις εξετάσεις», όπως συμβαίνει με όλους και με όλες, αν και εφόσον είμαστε ειλικρινείς πρώτα με τους εαυτούς μας.

Και επειδή ο Έλληνας, γενικά, είναι της «τελευταίας στιγμής», τότε και την τελευταία στιγμή έβαλα κάτω τον εγωισμό και πριν εξετασθώ πήγα σε Σχολή Οδηγών! Το συμβουλεύω και το συνιστώ!

Εκεί είδα και διαπίστωσα το φως της πραγματικότητας και άρχισα να διερωτώμαι ειλικρινά περί του «πως και γιατί» είχα μέχρι πρότινος **άδεια οδήγησης!**

Ο «Καθηγητής», όπως αποκαλούσα τον ιδιοκτήτη-εκπαιδευτή της Σχολής Οδηγών, με βρήκε «δεκτικό μαθήσεως», όπως μου είπε, αλλά εγώ βρήκα τον εαυτό μου από αμαθή μέχρι ημιμαθή, που είναι και το χειρότερο.

Μία ζωή ολόκληρη ασχολούμαι με το αυτοκίνητο και την επισκευή του, με χιλιάδες χιλιόμετρα οδήγησης στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, αλλά όταν με ρώτησε ο «Καθηγητής» πόσα φώτα έχει πίσω το αυτοκίνητο, δυσκολεύθηκα να βρω ότι είναι επτά(7), με τα φώτα της πινακίδας.

Το ίδιο και για τα υγρά της Μηχανής και κυρίως σε ποια επεμβαίνει ο οδηγός, τι πρέπει να υπάρχει πίσω στο καπό, ποια η διαδικασία εκκίνησης και οριστικής σταθμεύσεως και άλλα σχετικά, που με τον «αέρα» που είχα από λαθεμένες συνήθειες δεκαετιών πίστευα ότι τα ήξερα όλα, μέχρι και τα νεότερα όπως είναι το γιλέκο.

Εκεί όμως που πραγματικά διδάχθηκα τα σωτήρια του εαυτού μου, της παρουσίας του αυτοκινήτου μου, όπως και κυρίως της προστασίας της ζωής και παρουσίας άλλων, τρίτων, πεζών και εποχούμενων, είναι η ορθή και ασφαλής **οδηγητική συμπεριφορά** στον δρόμο με τις **σημάνσεις** του, που όλοι εμείς οι «παλαιοί» και δήθεν «παντογνώστες», είμαστε για αφαίρεση άδειας επιτόπου, αν όχι σύλληψη και φυλάκιση!

Έτσι τα ένιωσα, εκπαιδευτικά και στην πράξη, και έτσι τα περιγράψω, με αποκάλυψη του βασικού κατά την γνώμη μου τρόπου επιτυχίας στις εξετάσεις, που είναι η ικανότητα **διαγραφής** της μέχρι τώρα κεκτημένης οδηγητικής συμπεριφοράς και **πιστής προσαρμογής** στην **διδασκόμενη νέα, ορθή και ασφαλή!**

Την ακολούθησα πιστά, τήρησα τις οδηγίες για κλειστή στροφή δεξιά και ανοιχτή, από το κέντρο της διασταύρωσης, αριστερή, ξαναθυμήθηκα και ακολούθησα τις σημάνσεις και κυρίως τις υποχρεωτικές πορείες, όπου ο εξεταστής δεν δίνει οδηγίες πορείας και τελικά κρίθηκα ικανός **οδηγός**, πρώτη φορά **σωστός και ασφαλής, για μένα και τους άλλους.**

Αυτό έχει αξία!

Συνεπώς και παρά τις πολλές οργανωτικές ελλείψεις και αδυναμίες τού νέου συστήματος επανεξετάσεως οδηγών, η εφαρμογή και επιβολή του είναι σωτήρια για την χώρα μας, που δυστυχώς συνεχίζει να είναι «πρωταθλήτρια» στα τροχαία δυστυχήματα με ακήρυκτο πόλεμο αλληλοσκοτωμού και καταστροφής των Ελλήνων.

Βεβαιωθείτε ότι: Η οδηγητική συμπεριφορά **σώζει ή σκοτώνει!**

Ο καθένας μας και χωρίς τις γνωστές «εξυπνάδες» και «αέρα στα μυαλά» έχει υποχρέωση να θυμάται ότι κρατά στα χέρια του ένα φονικό και καταστρεπτικό όργανο, που λέγεται **οδήγηση**. Από τον καθένα μας εξαρτάται αν αυτή θα είναι χρήσιμη και επωφελής ή δολοφονική και καταστρεπτική. Μπορούμε και επιβάλλεται να συμμορφωθούμε. Επομένως «*γηράσκω αεί διδασκόμενος*». Σοφό το σαφές!